

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Chircu Valeriu Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 26.06.2018 - 08.08.2018

2. instanța de apel: 24.08.2018 – 27.11.2018

3. instanța de recurs: 15.03.2019 – 29.05.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 august 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, **Chircu Valeriu Xxxxx**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora, pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 ani și nu se va executa această pedeapsă, dacă în perioada de probațiune, el nu va săvârși o nouă infracțiune, iar prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost admisă cererea procurorului și s-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru dispunerea expertizei judiciare în mărime de 1680 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Chircu V. la 14.04.2018, în jurul orei 22:00, aflându-se pe adresa xxxxx, mun. Xxxxx, urmărind scopul păstrării fără scop de înstrăinare, precum și altor operațiuni ilegale cu analogul drogului, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului său criminal, ilegal a deținut la sine masă vegetală uscată și mărunțită de

culoare galbui-verzuie cu miros specific 0,397 gr., îmbibată cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 C₂₀ H₂₈ FN₃O₃), ambalată într-un pachetel din hârtie, păstrând-o asupra sa până la momentul sosirii colaboratorilor de poliție implicați în activitatea de menținere a ordinii publice, ridicată și sigilată la aceeași dată, în perioada de timp 23:40-23.45 de către colaboratorii Inspectoratului de poliție Buiucani al DP mun. Chișinău.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1 - R-1945 din 17.05.2018 în masa vegetală uscată și mărunțită de culoare gălbui-verzuie cu miros specific 0,397 gr., prezentată într-un pachetel din hârtie, ridicată la data de 14.04.2018 de la Chircu Valeriu, se conține substanța MDMB(N)-2201, care conform actului comun nr. 01-12/632 din 18.04.2017 al IMSP Dispensarul Republican de Narcologie și Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor, constituie componentă a grupei de cannabinoizi sintetici, analog al substanței psihotrope AB-PINACA-CHM, care este inclusă în „Tabelul 1. Substanțe stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.2. Substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 5 octombrie 2004”.

Conform pct.193 a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța psihotropă AB-PINACA-CHM de la 0,25 gr., constituie proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, lui Chircu V., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, să-i fie numită pedeapsă 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în rest să fie menținută sentința.

În motivarea apelului a invocat că;

- pedeapsa aplicată inculpatului de prima instanță cu suspendarea executării ei pe o perioadă de probațiune, este una inechitabilă, la care instanța dispunând aplicarea art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de: prevederile normelor legale, faptul că inculpatului a mai fost condamnat, că echitatea soceală a pedepsei poate fi realizată doar atunci când față de persoana care a încălcat legea penală se aplică sancțiunea penală ce corespunde gradului prejudiciabil al infracțiunii comise, circumstanțelor acesteia și persoanei vinovate, că prin aplicarea pedepsei se urmărește prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane;

- prima instanță, nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, nu a efectuat o analiză amplă a personalității acestuia, care nu este angajat oficial în câmpul muncii, anterior a mai fost condamnat;

- instanța de judecată nu a indicat în hotărâre, temeiurile pentru care aceasta a fost adoptată, fără a fi analizate probele pe care se bazează motivarea și argumentele pe care aceasta se axează.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2018, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința în partea aplicării

prevederilor art. 90 Cod penal și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Chircu V. i-a fost aplicată pedeapsă în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analoagelor acestora, pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată.

Instanța de apel a reținut că prima instanță, la numirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social și prejudiciabil al infracțiunii, că infracțiunea a fost săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 Cod penal, se referă la infracțiuni grave, de personalitatea infractorului. Ca circumstanță atenuată la examinarea cauzei s-a stabilit, căința sinceră. Circumstanțe agravante, n-au fost reținute.

Astfel, instanța de apel, la stabilirea măsurii de pedeapsă a luat în considerație caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, de faptul că deși Chircu V., la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate avea antecedente penale stinse, anterior a fost în conflict cu legea, fiind judecat prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă amendă în mărime de 400 u.c., iar pe 2 capete de acuzare, prevăzute la art. 186 alin. (2), lit. b), c) și d) Codul penal, au fost încetate procesele penale în baza art. 109 Codul penal, din motivul împăcării părților (f. d. 73-79).

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, chiar dacă Chircu V., la momentul săvârșirii infracțiunii incriminate avea antecedente penale stinse, n-a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat și din nou a pășit pe cale infracționalității, a comis fapte prevăzute de legea penală și consideră necesar de a admite apelul procurorului și de a-i numi pedeapsa lui Chircu V., în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, ținând cont și de faptul că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analoagelor acestora pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Pelevaniuc A. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- inculpatul printr-o cerere scrisă, a solicitat primei instanțe judecarea cauzei penale în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală;
- consideră pedeapsa aplicată de instanța de apel prea aspră;

- instanța de apel, contrar prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de persoana celui vinovat, care are antecedente penale stinse, vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral, s-a căit sincer de cele comise, are 2 copii minori la întreținere;

- cu toate că nu au fost stabilite impedimente la aplicarea art. 90 Cod penal, instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă neechitabilă de 2 ani închisoare, fără o argumentare plauzibilă, privind inoportunitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei;

- concluzia instanței de apel nu corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art. 90 alin. (4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni grave.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Pelevaniuc A. în numele inculpatului, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând a menține sentința, prin care lui Chircu V. i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra sănătății publice și conviețuirii sociale, prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 72), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea acesteia, pe o perioadă de probațiune de 2 ani. Însă, instanța de apel, a casat sentința și a stabilit lui Chircu V. pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții

Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, a admis apelul procurorului și a casat sentința, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont circumstanța atenuantă stabilită la examinarea cauzei – căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, de personalitatea inculpatului, de faptul că deși Chircu V., la momentul săvârșii infracțiunii incriminate avea antecedente penale stinse, anterior a fost în conflict cu legea, fiind judecat prin sentința Judecătoreiei Ciocana, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016, în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penal, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă amendă în mărime de 400 unități convenționale, iar pe 2 capete de acuzare, prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Codul penal, au fost încetate procesele penale, în baza art. 109 Codul penal, din motivul împăcării părților (f. d. 73-79).

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Chircu V. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Chircu V., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care este o infracțiune din categoria celor grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, însă procesul penal a fost încetat pe motivul împăcării părților, iar pe alt episod i-a fost aplicată pedeapsa sub formă amendă în mărime de 400 unități convenționale, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Chircu V. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocaților, precum că instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă neechitabilă de 2 ani închisoare, fără o argumentare plauzibilă, privind inoportunitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că inculpatul vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral, s-a căit sincer de cele comise, are 2 copii minori la întreținere, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina

inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Chircu V., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Chircu Valeriu Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 mai 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor